

Z právní praxe.

Přehled judikatury nejvyššího soudu.

A. Ve věcech civilních.

Advokáti.

Suspense advokáta z výkonu advokacie až do pravoplatného skončení trestního řízení nezabavuje advokáta práva, aby se sám zastupoval v advokátském sporu. (Rozh. ze dne 28. února 1935, Rv I 167/35.)

Administrativní srážky.

(§ 150 II. zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n.)

Sraží-li si stát podle § 69, odst. 2. vládního nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. a § 150, odst. 2. platového zákona na své pohledávky tam vytčené za zaměstnancem administrativní cestou ze služebních platů zaměstnance, není omezen ustanovením zákona čís. 314/20 Sb. z. a n. Žádá-li však pro takovou pohledávku o povolení uhrazovací nebo zajišťovací exekuce soudní, platí předpisy omezující soudní exekuci na platy zaměstnanců, tedy i předpisy zákona čís. 314/20 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R II 628/34.)

Asignace.

Pouhou asignací (příkazem majitele vkladní knížky spořitelně, aby vyplatila vklad asignatářovi, již spořitelna přijala a ve svých knihách, nikoliv vkladním listě poznamenala) bez odevzdání vkladní knížky, nenabyl asignatář práva nedopouštějícího výkonu exekuce zabavením vkladní knížky ve prospěch asignantova věřitele. (Rozh. ze dne 16. února 1935, Rv I 2125/33.)

Berní exekuce.

Jde-li o použití výtěžku za věci v berní exekuci zabavené a prodané, nelze se podle § 382 zák. ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n. domáhati u soudu žalobou na stát určení přednostního práva zástavního a přednostního uspokojení s výtěžku a neplatí v takovém případě předpis § 370 cit. zák. (Rozh. ze dne 10. ledna 1935, Rv I 2250/32.)

Dražba.

Bylo-li při odhadu v exekuční dražbě pivovaru přihlíženo k veškerým právům, jež jsou držiteli pivovaru k dobru, nabyt vydražitel pivovaru příklepem nejen vlastnictví pivovaru, nýbrž i oprávnění s vlastnictvím tím věcně spojená, služebnost čerpání vody a vodovodu, pokud služebnost ta ve prospěch pivovaru jako statku panujícího byla vtělena v pozemkové knize. Vydražitel však nabyt práva služebnosti čerpání vody a vodovodu přes pozemky, které patřily dříve majiteli pivovaru a na nichž služebnost čerpání vody a vodovodu nebyla vtělena, jen když vodovod tvořil nedílný celek a bylo úmyslem zřizovatele (dřívějšího vlastníka pivovaru), aby sloužil k účelům pivovaru. Vydražitel nabyt vydražením služebnosti vodovodu i na pozemcích, jež byly veřejným statkem.

Vydražitel nabyl vydražením zejména vlastnické právo k potrubí, čerpacímu zařízení, reservoirům a elektrickému vedení. (Rozh. ze dne 22. února 1935, Rv I 155/33.)

Držba.

Držba služebnosti jest sice možná, avšak nemůže býti při pozemkových služebnostech vykonávána pachtýřem ve vlastním jméně, nýbrž jen jménem vlastníka. Vykonává-li pachtýř obsah pozemkové služebnosti ve vlastním jméně, může tím nabýti držby této služebnosti jen jako osobní služebnosti. (Rozh. ze dne 5. ledna 1935, Rv I 2395/32.)

Exekuce na nárok na požární náhradu.

Je-li týž soud soudem povolujícím exekuci a zároveň i úřadem poukazujícím ve smyslu druhého odstavce § 295 ex. ř., není formální závady, aby tento soud jako úřad poukazující v zastoupení čl. státu nepodal rekurs proti usnesení, jež týž soud vydal jako soud exekuci povolující. Zastoupení finanční prokuraturou není v tomto případě třeba.

Podlužníku přísluší právo k rekursu proti usnesení o povolení exekuce, přiči-li se platební záповěď sama o sobě zákonu, byl-li jí podlužník nenáležitě stížen nebo dány-li mu neodůvodněné příkazy.

Není překážkou pro povolení exekuce zabavením nároku dlužníkovy na vydání požární náhrady, neuvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu, zda pojišťovací podmínky neobsahují doložku o použití pojistné jistiny k znovuzřízení stavby podle § 290, čís. 2 ex. ř., udal-li však, že dlužník shořel stavení znovu postavil a je úplně obnovil a že vymáhaná pohledávka vzešla právě z dodání stavebního materiálu k znovuzřízení shořelé budovy. (Rozh. ze dne 10. ledna 1935, R I 1149/34.)

Exekuce na svršky.

Okolnost, že zabavené svršky jsou určeny k provozu filiálky dlužníka (zubního technika) v jiném místě, nevylučuje použití § 251, čís. 6 ex. ř., nevybočuje-li celková výdělečná činnost dlužníka z rozsahu drobné živnosti. (Rozh. ze dne 31. ledna 1935, R I 1673/34.)

Immisie.

Jde-li o zařízení úředně schválené, nepřipouští se negatorní žaloba sousedova, nýbrž lze požadovati jen náhradu způsobené škody (§ 364 a obč. zák.), to i tehdy, nevhověl-li podnikatel podmínkám, za nichž mu byl správními úřady provoz povolen. Pro nedodržení těchto podmínek lze hledati pomoc u administrativních úřadů. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 141/33.)

Konkurs.

Nejde-li o rozhodnutí o útratách sporu jako takových podle § 114, odst. 2. konk. řádu, nýbrž o rozhodnutí o pořadí útratové pohledávky podle §§ 112 a 113, odst. 1. a § 114, odst. 1. konk. ř., nelze použití ustanovení § 528 c. ř. s. o nepřipustnosti rekursu proti rozhodnutí druhé stolice v otázce útrat. Věřitel podstaty se může vzdáti přednostního pořadí a spokojiti se s pořadím konkursních pohledávek. Přihlášením podle § 104 konk. ř. nelze uplatniti s účinky a s následky § 112, odst. 1. posl. věta a § 108, odst. 1. konk. ř. pohledávku, která do vyhlášení konkursu ještě nevznikla. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 175/33.)

Žaloba o uznání pravosti konkursní pohledávky patří k výlučné příslušnosti konkursního soudu i tehdy, jde-li o pohledávku ze služebního poměru, jež by mimo konkurs patřila výlučně před pracovní soudy. (Rozh. ze dne 4. ledna 1935, R I 1552/34.)

Na základě pravoplatně povolené, vykonané a dosud nezrušené exekuce zabavením movitých věcí lze i po uvalení konkursu na jmění povinného povolití jich uschování. (Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1656/34.)

N á h r a d n í n á r o k .

(§ 222, odst. 4. ex. ř.)

Náhradní nárok podle čtvrtého odstavce § 222 ex. ř. nemůže uplatňovati knihovni věřitel, jenž vyšel na prázdno proto, že při rozvrhu výtežku jedné ze spoluzavázaných nemovitostí byl nemocenské pojistovně přikázán ve výsadním pořadí nedoplatek na nemocenské pojištění, připadající na všechny spoluzavázané nemovitosti. (Rozh. ze dne 28. února 1935, R II 95/35.)

N á j e m n é .

Byla-li ujednána činže v Kč, ale řídila-li se výše čtvrtletních činžovních splátek podle toho, zda kurs dolaru stoupne v poměru ke Kč nad určitou mez nebo klesne pod určitou mez, přichází toto kolísání kursu k dobru buď pronajímateli nebo nájemci, podle toho, jak se kursovní poměry vyvinou. (Rozh. ze dne 24. ledna 1935, Rv I 2784/34.)

Nárok na úpravu nájemného podle § 1096 obč. zák. nelze posuzovati podle obecných předpisů o správě (§§ 922 a násl. obč. zák.) Neplatí proto pro uplatnění nároku propadná lhůta § 933 obč. zák.

Bylo-li nájemné zapláceno předem, jest nárok na poměrné vrácení činže nárokem z bezdůvodného obohacení podle § 1035 obč. zák., jenž se promlčuje v řádné lhůtě § 1479 obč. zák. (Rozh. ze dne 7. února 1935, Rv I 2167/32.)

O b c h o d n í p o m o c n í c i .

(Zákon ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. z.)

Pouhá možnost, že nemoc potrvá déle než 6 týdnů, není důvodem k předčasnému propuštění ve smyslu § 27, čís. 5 zák. o obch. pom. K předčasnému zrušení služebního poměru podle § 27, čís. 5 zák. o obch. pom. je potřeba, aby mezi vznikem propouštěcího důvodu a propuštěním byla časová souvislost a aby za propouštěcí důvod nebylo používáno skutečností minulých, o nichž lze se důvodně domnívati, že byly mlčky prominuty. Časová souvislost byla zachována, třebaž zaměstnavatel nezrušil služební poměr ihned, jakmile uplynula lhůta 6 neděl, po kterou nebyl zaměstnanec pro nemoc ve službě přítomen, nýbrž později, jen když se zaměstnavatel nevzdal svého práva k předčasnému zrušení služebního poměru a důvod k jeho zrušení — nemoc a neschopnost k nastoupení práce — v době zrušení ještě trvaly. (Rozh. ze dne 19. ledna 1935, Rv I 1341/33.)

Lze platně ujednat, že nárok na remuneraci přísluší zaměstnanec jen za určitých podmínek pokud se týče, že zaměstnanec nárok ten za určitých podmínek ztrácí. (Rozh. ze dne 28. února 1935, Rv I 102/35.)

Zaměstnavateli nelze upřítí právo, aby přezkoumal činnost svých zaměstnanců, aby se tak vyhnul nedorozumění a sporům se zákazníky. Pokud se taková kontrola děje v nezávadné formě, nelze v tom spatřovati zlehčování zaměstnance, ani poškozování jeho obchodní činnosti. (Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 1730/33.)

Stačí, že propouštěcí dopis byl odeslán na adresu, kterou zaměstnanec zaměstnavateli sám udal, dokud nebyla ohlášena změna, měl-li podle pracovního řádu zaměstnanec oznámiti zaměstnavateli, proč nepřichází do práce. Zaměstnanec nemá nárok na dovolenou (na náhradu za neposkytnutou dovolenou), byl-li služební poměr předčasně zrušen jeho propuštěním s důležitého důvodu v jeho osobě.

Jde o smluvní pokutu, měl-li celý podíl na zisku zaměstnanci dosud nevyplacený propadnouti ve prospěch podpůrného fondu zaměstnanců, dopustil-li se zaměstnanec nepoctivosti proti zaměstnavateli, opravňující tohoto, aby ho okamžitě propustil.

Úmluva, že má celý podíl na zisku zaměstnanci dosud nevyplacený propadnouti ve prospěch podpůrného fondu zaměstnanců, dopustil-li se zaměstnanec nepoctivosti proti zaměstnavateli, opravňující tohoto, aby ho okamžitě propustil, jest úmluvou o smluvní pokutě a nepřiči se dobrým mravům. (Rozh. ze dne 4. ledna 1935, Rv II 347/34.)

Otázku, zda se zaměstnanec stal svým jednáním nehodným důvěry zaměstnavatelovy ve smyslu § 27, čís. 1 zák. o obch. pom., lze řešiti jen s hlediska objektivního podle okolností případu a obecného mínění, nikoliv podle subjektivního mínění zaměstnavatelova. (Rozh. ze dne 19. ledna 1935, Rv II 223/34.)

O b n o v a.

Zamítnuta-li v základním sporu žaloba o uznání nemanželského otcovství z důvodu, že žalovaný podle výsledku krevní zkoušky nemůže býti otcem dítěte, nemohly by způsobiti příznivější rozhodnutí pro žalobce důkazy, že žalovaný souložil v kritické době s matkou dítěte. Závazné by byly tyto důkazy jen, kdyby byl nabídnut důkaz, který by byl způsobily otrásti zjištěním, že podle výsledku krevní zkoušky žalovaný nemůže býti otcem žalujícího dítěte. V tom směru by musily býti nabídnuty důkazy o tom, že skutkové předpoklady, na nichž se zakládá posudek znalce, kterého soud slyšel v hlavním sporu, jsou mylné. Okolnost, že jiný odborník vyslovil o průkaznosti krevní zkoušky jiné mínění, než znalec, jehož mínění soud přijal za rozhodující, není důvodem obnovy. (Rozh. ze dne 7. února 1935, Rv I 1936/33.)

O d k l a d e x e k u c e p r o t i n e z a m ě s t n a n ý m.

(Zákon ze dne 22. února 1934, čís. 34 Sb. z. a n.)

„Pojistnými premii“ podle § 2 (1) b zákona čís. 34/1934 Sb. z. a n. rozumí se jen dávky vybírané a placené podle pojišťovací smlouvy, nikoli však pojistné, ukládané a placené podle zákonů o sociálním pojištění. (Rozh. ze dne 16. února 1935, R II 28/35.)

Kdo již déle než tři léta před účinností zákona ze dne 22. února 1934, čís. 34 Sb. z. a n. neprovozuje živnost, nemůže se domáhati ustanovení tohoto zákona o odkladu exekucí, aniž ten, kdo složil koncesi ve prospěch jiného. (Rozh. ze dne 19. ledna 1935, R I 1682/34.)

O d k l a d e x e k u c e p r o t i z e m ě d ě l c ů m.

(Zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 Sb. z. a n.)

Ustanovení §§ 1 a 2 zákona čís. 33/1934 Sb. z. a n. neplatí při vymáhání pohledávky ze směnečného platebního příkazu, je-li podkladem směnečného závazku dlužníka pohledávka vymáhajícího věřitele na pojistných premiích. Lhostejno, zda jde o dluh pojištěného, či osoby, která k jeho dluhu přistoupila nebo se zaň zaručila. (Rozh. ze dne 28. února 1935, R II 29/35.)

Zákonem čís. 33/1934 Sb. z. a n. je chráněn poctivý dlužník zemědělec, který podle svých platebních možností jest ochoten platiti a platí, kolik může. Vymáhající věřitel ovšem není povinen přijmouti částečné placení, ale, přijme-li je, má to v zápětí, že nemůže vésti proti poctivému dlužníku zemědělci exekuci vůbec, nepřijme-li je, musí si dáti líbiti odklad exekuce. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, R I 1538/34.)

Odpůrčí řád.

Bylo-li pravoplatně uznáno jen, že žalobci přísluší nárok na náhradu škody co do důvodu, nejde o vykonatelnou pohledávku ve smyslu § 9 odpůrčího řádu. (Rozh. ze dne 3. ledna 1935, Rv I 75/35.)

Pachtovného úprava.

(Vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 Sb. z. a n.)

Měnovou doložku nelze považovati za ujednaný způsob výpočtu ceny, o němž mluví § 2 (1) vládního nařízení o úpravě pachtovného při zemědělských pachtech čís. 164/1933 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1649/34.)

Podpachtýř jest oprávněn žádati úpravu pachtovného podle vládního nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 Sb. z. a n. jen na svém smluvníku (pachtýři). (Rozh. ze dne 31. ledna 1935, R I 1261/34.)

Pensijní pojištění.

Zákonným předpokladem příslušnosti osoby ke skupině § 1, čís. 6 a zák. č. 26/29 Sb. z. a n. není, aby osoba ta konala vyšší služby, zejména, by to byly úkony, jež konají zaměstnanci s titulem „úředníka“, aniž by se zaměstnávala pracemi převážně duševními. Nevyžaduje se školní vzdělání nebo dokonce odborné vzdělání a nezáleží proto na tom, že zaměstnanec není čtení a psaní znalý. K odbornému dozírání stačí odborné znalosti, nabyté zkušeností po stránce technické a hospodářské dlouhým zabýváním se pracemi, na něž nyní dozírá. Občasná manuální práce nezbavuje kvalifikace § 1, čís. 6 a zák. čís. 26/1929 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 750/34.)

Důlní podléhá pensijnímu pojištění podle § 1 (1), čís. 6 a zák. čís. 26/1929 Sb. z. a n.

„Zaměstnavatelem“ rozumí se v sociálním zákonodárství ten, na čí účet a vrub se vykonávají práce a služby zaměstnance a jehož postihuje hospodářský výsledek těchto služeb.

Přihlášení zaměstnance k povinnému pensijnímu pojištění je věcí řádné správy. Opomenul-li spoluvlastník (správce společné nemovitosti) je učiniti, stihají následky toho všechny spoluvlastníky nemovitosti. Zaměstnavatelé ručí rukou společnou a nedílnou za pojištění zaměstnance a za škodu, která vzejde mu z opominutí přihlášky. (Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 1631/34.)

Pojištěnce, jenž neuplatnil nárok na zvýšení dávek pensijních podle čl. I. (§ 177 a) zákona ze dne 14. července 1931, čís. 125 Sb. z. a n. stihá spoluzavinění na škodu, vzniklé tím, že ho zaměstnavatel včas k pojištění nepřihlásil a jsou mu v důsledku nezapočtení části služební doby do pensijního pojištění vypláceny menší pensijní dávky. (Rozh. ze dne 8. února 1935, Rv II 1108/34.)

Pojišťovací smlouva.

Slovy pojišťovacích podmínek „nabude-li pojistník na místě pojištěného silostroje... jiného silostroje“ lze rozuměti buď nabytí vlastnického práva nebo skutečné vykonávání provozu novým silstrojem. Podmínka není splněna již kupem nového silostroje bez jeho odevzdání a vzetí jeho do provozu pojistníkem. Lhostejno, že pojistník přihlásil nový silostroj u policejního ředitelství. (Rozh. ze dne 21. února 1935, Rv II 890/33.)

Podle ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek, shodného s § 32 zák. čís. 501/1917 ř. zák., musí pojišťovatel, odvolává-li se na průpadní doložku pro porušení bezpečnostního smluvního ustanovení, do-

kázati, že pojistník takový předpis porušil a že se pojistitel v jednoměsíční lhůtě, co se dověděl o porušení oné závaznosti, na průpadní doložku odvolal nebo v téže době pojistnou smlouvu vypověděl. Nejde o nepřipustnou novotu (§§ 482, 504 c. ř. s.), uplatní-li pojistník teprve v opravném řízení, že pojistitel tento důkaz neprovedl. (Rozh. ze dne 7. února 1935, Rv I 2741/34.)

Postup pohledávky.

Stal-li se postup jen k inkasu, nepozbyl postupitel práva, aby s pohledávkou dále disponoval a tedy ji také zažaloval. (Rozh. ze dne 7. února 1935, Rv I 1818/33.)

Pracovní soudy.

(Zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 Sb. z. a n.)

Pracovní soud není příslušným rozhodovati výpovědní spory mezi vlastníkem domu a domovníkem, vzniklé tím, že proti výpovědi byly včas vzneseny námitky (§ 571 c. ř. s. a § 10 zák. čís. 82/1920 Sb. z. a n.). (Rozh. ze dne 8. února 1935, R I 33/35.)

Projev vůle.

Nejasnost tištěných podmínek objednacího listu, pocházejícího od dodavatele, jest vyložiti na jeho škodu. (Rozh. ze dne 31. ledna 1935, Rv II 218/33.)

Předražek.

Ustanovení § 196 ex. ř. neomezuje ani nevylučuje, aby předražitel ve 14denní lhůtě, v témže předpisu stanovené, nemohl svůj dřívější předražek zvýšiti. (Rozh. ze dne 18. ledna 1935, R II 683/34.)

Příslušenství.

Traktor, který slouží trvale hospodářskému účelu velkostatku a jehož je při provozu velkostatku nevyhnutelně potřeba, je spojen s nemovitostí způsobem uvedeným v § 294 obč. zák. a stal se jejím příslušenstvím.

Výhrada cizího vlastnictví k němu je bezúčinná, nebyla-li podle § 297 a obč. zák. poznamenána v pozemkové knize.

Vnucený správce drží za vnucené správy věci v zastoupení vlastníka a pro něho. (Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 1133/32.)

Rozluka manželství.

V rozlukovém řízení neplatí zákaz novot v opravném řízení jen potud, pokud jde o to, aby bylo zjištěno, zda uplatňovaný a nižšími stolicemi uznaný rozlukový důvod je opodstatněn. Zákaz ten platí však tam, kde by šlo o to, aby se v opravném řízení přiváděly k platnosti skutečnosti, jimiž má býti důvod rozluky dokazován. (Rozh. ze dne 22. února 1935, Rv I 2016/33.)

Rozvrh dražebního výtěžku.

Je-li v pozemkové knize zaznamenáno nadzástavní právo na případnou regresní pohledávku ručitele za knihovní pohledávku, zajištěnou na téže nemovitosti v dřívějším pořadí, a byl-li při této kauční hypotéce ručitele v době záznamu nadzástavního práva ještě podle § 469 a obč. zák. poznamenán závazek vlastníka dáti hypotéku, za níž se ručitel zaručil, po zaplacení vymazati, jest výmaz závazku vlastníka k výmazu

hypotéky účinný proti ostatním hypotekárním věřitelům, nikoliv však i proti věřiteli zaznamenaného nadzástavního práva na kauční hypotéce, nevzdal-li se oprávnění na výmaz hypotéky po zaplacení pohledávky a jest z rozvrhové podstaty částku, která by připadla na regresní pohledávku ručitele, kdyby se nebral zřetel na hypotéku, jež měla býti vymazána, podle § 224 ex. ř. uložití na úrok, nedoložil-li nadzástavní věřitel podle § 210 ex. ř., že zajištěná pohledávka regresní je po právu a již způsobilá k uspokojení. Bude na nadzástavním věřiteli, chce-li se domáhati vydání uložené částky, nejen aby prokázal, že jeho exekuční titul nabyl právní moci, nýbrž i, že a jakým penízem ručiteli v rámci kauční hypotéky již pohledávka vznikla, po případě aby prokázal, že ostatní věřitelé jsou s tím srozuměni, aby jim uložený peníz byl vydán. (Rozh. ze dne 9. února 1935, R II 17/35.)

Pro rozdělení výtěžku, docíleného za svršky, jež jsou vesměs zatíženy tímž přednostním právem zástavním, jinak však jsou ještě zabaveny pro různé věřitele, a jež byly současně prodány, neplatí sice ustanovení § 222 ex. ř., než přes to je výtěžek, docílený za všechny svršky, rozdělití na podstaty, sestávající z výtěžků za svršky, zabavené pro jednotlivé věřitele, a příkázati pohledávky zajištěné na všech svrších z celého výtěžku docíleného za všechny prodané svršky, a pohledávky věřitelů zajištěných jen na jednotlivých podstatách pak příkázati ze zbytků připadajících na jednotlivé podstaty. (Rozh. ze dne 23. února 1933, R I 1558/34.)

S č í t á n í n á r o k ů.

Nárok na zaplacení dávky z přírůstku hodnoty, již v kupní smlouvě převzal kupitel, nelze sčítati (§ 55 j. n.) s nárokem na zaplacení kupní ceny. (Rozh. ze dne 31. ledna 1935, R I 1658/34.)

S m ě n k y.

Zákonným předpokladem předpisu § 74 sm. zák. jest, aby směnka vyhovovala předpisům § 3 (§ 104) sm. zák., tedy aby šlo o skutečnou směnku, nikoliv o blankosměnku. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv I 2721/34.)

S m l o u v a o d í l o.

Ve smlouvě o dílo je úplata dodatečně ujednána tím, že podnikatel zaslal účet objednateli, tento ho uznal a vyúčtovanou cenu bezvýhradně zaplatil. Pro omyl, který se podnikateli při vyúčtování přihodil, lze takové ujednání úplaty napadati jen za předpokladů § 871 a násl. obč. zák. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv I 182/33.)

S o u p í s p o z ů s t a l o s t i.

Nepominutelný dědic jest oprávněn vzdáti se za pozůstalostního řízení právního dobrodiní soupisu. Aby zřeknutí bylo účinným, stačí jednostranný projev vůle držitele práva k pozůstalostnímu soudu a vzeti ho na vědomí tímto úřadem. Pokud nebylo zřeknutí se vzato pozůstalostním soudem na vědomí, jest držitel práva oprávněn je odvolati. (Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1595/34.)

S o u s e d s k é p r á v o.

Zásada § 364 b) obč. zák. má místo i při provádění stavby vlastníkem na jeho pozemku, bylo-li způsobeno poškození půdy nebo stavení sousedova.

Ručení stavebníkovo za náhradu škody nepředpokládá zavinění, nýbrž jest ručením za výsledek.

Předpis tento se vztahuje jen na vlastníka pozemku a nelze jej rozšiřovati na stavitele. Stavitel by ručil za náhradu jen podle všeobecných předpisů o náhradě škody. (Rozh. ze dne 22. února 1935, Rv II 7/35.)

Splátky.

Použil-li dlužník při zapravení dospělé splátky na dluh poštovní poukázky, musí připočísti poplatek za dodání. Neučinil-li tak a obdržel-li věřitel následkem toho méně, než mu patří, nesplnil dlužník splátku řádně a nastává po případě i ujednaná ztráta lhůt, třebaž bylo placeno méně jen o zcela nepatrnou částku. (Rozh. ze dne 18. ledna 1935, Rv I 2121/34.)

Ušlý zisk. (Bolestné.)

Nelze přisouditi náhradu za ušlý zisk, jehož lze docíliti jen bezprávným zásahem do majetkových práv třetí osob. (Rozh. ze dne 3. ledna 1935, Rv I 2055/32.)

Při výměře bolestného nelze přihlížeti ke stupni škůdcova zavinění. (Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv I 265/33.)

Vadium.

„Škody, jinak obmeškáním vydražitele způsobené,“ jest vymáhati žalobou u exekučního soudu. Dokud není tento žalobní nárok promlčen, nelze obmeškalemu vydražiteli vydati vadium, leč souhlasí-li všichni účastníci. (Rozh. ze dne 18. ledna 1935, R I 1590/34.)

Vnucená správa pachtovních práv.

Vnucená správa pachtovních práv, příslušejících povinnému jako pachtýři dvoru s příslušenstvím, se nevztahuje na fundus instructus, který jest vlastnictvím povinného. Lhostejno, že vnucená správa pachtovních práv povinného bez inventáře povinného není možná. (Rozh. ze dne 19. ledna 1935, R I 1580/34.)

Vnucené zřízení práva zástavního.

Může-li býti povinný jako dědic zapsán za vlastníka nemovitosti jen za současné poznámky zákazu zcizení a zatížení, nemůže se vymáhající věřitel domáhati vnuceného zřízení zástavního práva podle třetího odstavce § 350 ex. ř. (Rozh. ze dne 1. února 1935, R I 1697/34.)

Vyrovnání.

Ustanovení § 67 vyr. řádu nelze použití při vedení exekuce na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř. Pro vedení exekuce podle § 63 vyr. ř. jest rozhodným obsah potvrzeného vyrovnání. Nestanoví-li ztrátu lhůt jednotlivých vyrovnacích splátek, nestanou se splatné všechny vyrovnací splátky, nebyla-li jedna z nich včas zaplacena. V takovém případě má vymáhající věřitel na vůli vésti exekuci buď na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. řádu nebo následkem obživnutí pohledávky podle § 67 vyr. ř. podle původního na celou původní pohledávku znějícího exekučního titulu. (Rozh. ze dne 7. února 1935, R I 41/35.)

Příznáním hlasovacího práva ve vyrovnacím řízení pro celou pohledávku nezaniklo věřitelovo právo na oddělené uspokojení. (Rozh. ze dne 16. února 1935, Rv I 2344/34.)

Kdo převzal proti bance spoludlužnický závazek za dluh osoby, které na krytí svého dluhu u ní odevzdal předtím svůj směneční akcept, uzavřel pak vyrovnání podle zákona ze dne 27. března 1931, čís. 64 Sb.

z. a n., jest povinnen zaplatiti vyrovnací kvotu jednak z částky, za kterou převzal spoludlužnický závazek, jednak z částky, uvedené na jeho sménečném akceptu, který byl odevzdán bance k tomu účelu, aby se z hotovosti na tento akcept zaplacené splácel dluh, za který vyrovnací dlužník převzal spoludlužnický závazek. (Rozh. ze dne 14. února 1935, Rv I 2925/34.)

Jde-li o soudcovské zástavní právo nabyté za vyrovnacího řízení, zahájeného o jmění dlužníka (pro útratovou pohledávku, jež nebyla vyrovnáním dotčena) a bylo-li toto vyrovnací řízení zastaveno a současně vyhlášen konkurs, není místa pro použití předpisu § 2 (2) konk. řiz., podle něhož trvají právní účinky zahájení vyrovnacího řízení až do prohlášení konkursu; bylo-li však soudcovského zástavního práva nabyto v posledních šedesáti dnech před prohlášením konkursu, spadá soudcovské zástavní právo pod ustanovení § 13 konk. ř. a účinkuje konkurs na vymáhání zajištěné pohledávky podle toho ustanovení, podle něhož nelze zrušiti exekuci, nýbrž jen zpeněžovací řízení. Musí-li však býti zpeněžovací řízení provedeno z jiných důvodů, nelze věřitele z něho vyloučiti, dokud jeho zástavní právo nezaniklo. (Rozh. ze dne 7. února 1935, R II 25/35.)

V ý ž i v n é.

Výživné, které jest dlužník povinen poskytnouti oprávněnému podle zákona, nepozbylo povahy privilegované pohledávky ve smyslu § 3 b zák. čís. 33/1934 Sb. z. a n. tím, že bylo na dlužníkově nemovitosti zajištěno a nemovitost přešla na jiného než původně zapsaného dlužníka. (Rozh. ze dne 7. února 1935, R I 1648/34.)

Vyživovací povinnost ukládá výdělečnou činnost jen podle možnosti.

Provdané dceři, jež má povinnost k manželovi podle § 92 obč.zák., nelze ukládati výdělečnou činnost, aby mohla vyživovati svého otce (§ 154 obč. zák.).

Je-li manželka činna ve výdělečném podniku manželově, plní povinnost uloženu jí v § 92 obč. zák. a nemůže za to žádati odměnu, z níž by poskytovala otcí slušnou výživu.

Slovo „manžel“ v § 2 (2) vyživ. zákona vztahuje se také na manželku. (Rozh. ze dne 8. února 1935, Rv I 1385/33.)

Stačí-li příjmy manželského otce jen k tomu, aby bylo zajištěno jeho nejnnutnější živobytí, jest ho považovati za nemajetného s hlediska vyživovací povinnosti nezletilých dětí. Používala-li matka dětí svých výdělečných příjmů k doplnění otcovy a k plnění současně i své zákonem jí uložené vyživovací povinnosti k nezl. dětem, nelze nezl. dětem upříti nárok na náhradu toho, co jim bylo usmrcenou matkou na výživě poskytnuto a co jim tak ušlo. (Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 352/33.)

Z a m ě s t n á v á n í c i z i n c ů v t u z e m s k u.

Nedostatek svolení k zaměstnání cizince jest příhodou v zaměstnavatelově osobě; zaměstnavatel nebyl oprávněn propustiti zaměstnance z toho důvodu, že nebylo uděleno povolení správního úřadu. (Rozh. ze dne 14. ledna 1935, Rv I 2738/34.)

Z m a t e č n o s t.

Byla-li žaloba podána na neexistující osobu, jde o zmatečnost podle § 7 c. ř. s., jež se rovná zmatečným důvodům uvedeným v § 477 c. ř. s. pro obor odvolacího řízení. (Rozh. ze dne 7. února 1935, R I 1643/34.)

Z m ě n a ž a l o b y.

Jde jen o přesnější označení žalované strany, nikoliv o změnu žaloby podle § 235 c. ř. s. aniž o vstup nové strany do sporu (§ 23,

234 c. ř. s.), prohlásí-li žalobce ve sporu beze změny skutkového podkladu žaloby, že žaluje vedle žalované veřejné obchodní společnosti i jejího veřejného společníka, jde-li o dluh veřejné společnosti obchodní, nikoliv o soukromý závazek veřejného společníka. (Rozh. ze dne 8. února 1935, R I 31/35.)

B. Ve věcech trestních a kárných.

Advokát.

Advokát je povinen uposlechnouti příkazu strany, pokud to je v zájmu strany jím zastupované a neodporuje plné moci, svědomí a zákonu.

Není v zájmu strany vydávati ji v nebezpečí trestního stíhání.

Tím, že advokát, vyhověv beze všeho příkazu klientovu, dal trestní a disciplinární oznámení, obviňující soukromého obžalobce z činů trestných a disciplinárních, dosud neprokázaných a předmětem veřejného líčení neučiněných, třetí osobě k dispozici k zpracování novinářských článků, ocitl se v konfliktu s trestním zákonem jako informátor urážlivé zprávy a nemůže se dovolávati beztrestnosti s hlediska § 9 adv. řádu. (Rozh. ze dne 18. března 1935, Zm I 1/32.)

Automobil.

Ustanovení první věty prvního odst. § 12 vlád. nař. čís. 107/32 Sb. z. a n. platí jen pro jízdu motorovými vozidly, jež jsou, pokud jde o jejich ovládatelnost, ve stavu zcela bezvadném.

Ví-li řidič, že vozidlo jím řízené není náležitě ovládatelné, nebo neví-li, zda je náležitě ovládatelné, jest se mu řídití předpisem poslední věty třetího odst. § 12 cit. vl. nař. (Rozh. ze dne 4. března 1935, Zm I 911/34.)

Beztrestnost.

Zajištění škody ze zpronevěry v dluhopise syna pachatelova a rukojemstvím čtyř činovníků poškozeného spolku nestačí pro beztrestnost pachatelovu, neboť náhrada škody nebyla dána z jeho vlastních prostředků. (Rozh. ze dne 12. února 1935, Zm I 113/34.)

Beztrestnost pachatele při zpronevěře věci nezastupitelné (species), měl-li v době svémoci jakož i po celou dobu závadného zásahu plnou jistotu, že svěřený statek bude moci včas in specie vrátiti — měl-li k okamžité, volné dispozici částku postačující k uvolnění cizích losů do zástavy daných — a měl-li také již v době činu vážný úmysl tak učiniti. (Rozh. ze dne 11. března 1935, Zm I 1198/34.)

Maření exekuce.

Pod předpis § 1 zák. o mař. exekuce spadá i podání vylučovací žaloby, již se jako důvod vylučovacího nároku uplatňuje vymyšlené právní jednání, je-li taková žaloba podána z podnětu neb aspoň za souhlasu dlužníka, proti němuž je vedena exekuce a jedná-li dlužník při tom v úmyslu, aby zcela nebo zčásti zmařil uspokojení svého věřitele.

Dlužník je přímým pachatelem; vylučovací věřitel se dopustí spoluviny na maření exekuce, má-li vědomost o úmyslu dlužníka, zcela nebo zčásti zmařiti uspokojení jeho věřitele, nebo sleduje-li podáním vylučovací žaloby přímo úmysl, aby bylo zmařeno uspokojení věřitele hlavního vinníka. (Rozh. ze dne 9. března 1935, Zm I 154/35.)

Místo činu.

Za místo činu je zásadně pokládati ono místo, kde byla předsevzata trestná činnost, to i tehdy, když výsledek náležející ke skutkové podstatě určitého trestného činu nastal nebo měl nastati na místě jiném.

Byla-li při deliktech distančních činnost, již byl nebo měl býtí přivoděn výsledek náležející ke skutkové podstatě určitého trestného činu, předsevzata v tuzemsku, jde o trestný čin spáchaný v tuzemsku, i když výsledek nastal nebo měl nastati v cizozemsku.

Rovněž jde o trestný čin spáchaný v tuzemsku, jestliže byla činnost podniknuta sice v cizozemsku, avšak její protiprávní výsledek, náležející ke skutkové podstatě trestného činu nastal, nebo, jde-li o pokus, měl nastati v tuzemsku, pokud ovšem v tomto případě činnost předsevzatá v cizině projevila vůbec v tuzemsku nějaké zevní účinky. (Rozh. ze dne 26. března 1935, Zm II 267/34.)

Násilí veřejné.

Pojem „pozemek“ (§ 83 I. zák. tr.) je pojmem širším a obsahuje v sobě i pojem domu a příbytku.

Dům nebo příbytek mohou býtí vhodným předmětem rušení míru pozemního, zvláště tehdy, nejsou-li dány všechny zákonné znaky jednání, jež zákon označuje za rušení míru domovního, jsou však dány všechny složky činu uvedeného v první větě § 83 tr. zák.

Za dům ve smyslu první věty § 83 tr. z. lze považovati jen nemovitost s takovou stavbou, které se užívá nebo která je aspoň způsobilá k užívání za dům nebo za příbytek.

Novostavba do takové míry ještě nedokončená nemůže býtí označena za dům nebo příbytek, nýbrž je pozemkem.

Možnost reální konkurence mezi zločinem podle § 83 první věta tr. z. a zločinem vydírání podle § 98 a), b) tr. z.

Možnost ideální konkurence mezi zločinem vydírání skutkem podle § 98 a) tr. z. a dokonaným přestupkem podle § 411 tr. z. (Rozh. ze dne 28. ledna 1935, Zm I 955/33.)

Nekalá soutěž.

Pojem soutěžitele (podnikatele) podle § 46 zák. č. 111/27.

Osoby působící jen ve služebním poměru nemají postavení podnikatele a tím ani soutěžitele podle § 46 zák. proti nekalé soutěži.

Pojem veřejnosti ve smyslu § 2 odst. 4 cit. zák. není naplněn již tím, že údaje byly učiněny na místě všeobecně přístupném nebo jen před více lidmi.

Je tu však sdělení pro větší okruh osob nejen, bylo-li řízeno na všechny osoby současně, nýbrž i, dalo-li se postupně roztrušováním od osoby k osobě. (Rozh. ze dne 2. dubna 1935, Zm I 1353/34.)

Nevědomost lékaře.

Stačí taková chyba, ze které je nevědomost zřejmou; slova „na bledni“ nemají jiného smyslu, než že musí jíti o takovou chybu, ze které je nevědomost zřejmou; není však třeba, aby šlo o nějakou „nadprůměrnou“ nevědomost (§ 356 tr. z.). (Rozh. ze dne 20. února 1935, Zm II 77/34.)

Obnova řízení trestního.

Předpisu § 363 č. 4 tr. ř. nelze užiti na případy, kde byl rozsudek okresního soudu, rozhodnutí o zločinu, k odvolání té neb oné strany odvolacím soudem potvrzen, aniž státní zástupce učinil návrh podle § 475 odst. 2 tr. ř.

Bylo-li odvolací řízení, u kterého si státní zástupce vyhradil právo stíhati obžalovanou pro zločin, odročeno ku provedení nových důkazů, směřujících částečně právě k objasnění otázky, zda je opodstatněna

skutková podstata zločinu či přestupku, byl státní zástupce tím, že obžalovaná pak upustila od odvolání, sice připraven o právo k návrhu podle § 475 odst. 2 tr. ř., nemohl však být připraven o právo k návrhu podle § 363, č. 4 tr. ř. (Rozh. ze dne 5. března 1935, Zm I 318/34.)

O d v o l á n í.

Byl-li peněžitý trest vyměřen v mezích zákonné sazby, není proti výroku o trestu na ujmu obžalovaného odvolání přípustné, i když náhradní trest na svobodě byl uložen ve výměře nedosahující nižší hranice trestu na svobodě, na trestný čin alternativně stanoveného. (Rozh. ze dne 5. března 1935, Zm I 97/35.)

O c h r a n a c t i.

Výtka, že někdo vykonává své právo, sama o sobě není výtkou nepočetného nebo nemravného jednání.

Výkon práva může se za okolností přičítati dobrým mravům a státi se činem nepočetným, zejména, vykonává-li se právo šikanosně, ve zřejmém úmyslu, tím jiné osoby poškoditi, nebo je-li s výkonem práva spojena neobyčejná tvrdost pro zavázaného. (Rozh. ze dne 6. února 1935, Zm I 18/33.)

O c h r a n a r e p u b l i k y.

Ke skutkové podstatě zločinu § 2 al. 1. a 2. zák. na ochr. rep. stačí společení se s kýmkoliv nebo styk s činitelem v zákoně uvedeném, jakmile k nim došlo k účelu v tomto paragrafu výtčeném.

Nezáleží na tom, jak se v rámci a na podkladě společení nebo styku vyvíjí a uplatňuje další pachatelova činnost přípravná. Ráz služby konané pachatelem v rámci jeho společení nebo styku s činiteli v zákoně uvedenými je jen vhodným důkazním momentem pro posouzení zákoných náležitostí uvedeného zločinu; není jeho skutkovým znakem, aby šlo o službu význačnější nebo určitého charakteru, zejména vojenskou.

Pro subjektivní stránku vyžaduje se u p a c h a t e l e vlastní záměr úkladný, k jehož uskutečnění vešel pachatel ve společení nebo ve styk zákonem požadovaného způsobu. (Rozh. ze dne 23. ledna 1935, Zm I 362/34.)

Pod pojem skutečností, opatření a předmětů, jež mají podle § 6, č. 2 odst. 1. zák. na ochranu republiky zůstatí utajeny pro obranu republiky, spadají i skutečností, opatření a předměty rázu politického, je-li vzhledem k jejich povaze třeba, aby zůstaly utajeny pro obranu republiky.

Osobu, jež sleduje v zájmu státu nebo jeho obrany v cizině činnost čl. státních příslušníků tam se zdržujících a upozorňuje zdejší úřady na to, že určitý čl. státní příslušník zaujímá v cizině nepřátelské stanovisko proti čl. státu, je, mělo-li její oznámení o zmíněné činnosti čl. státních příslušníků pravdivý podklad, pokládati za předmět, jenž má zůstatí utajen pro obranu republiky. (Rozh. ze dne 1. dubna 1935, Zm I 70/35.)

Fotografie je tiskopisem.

Podle § 4 tisk. zák. jsou tiskopisem nejen věci tištěné tiskařským lisem, nýbrž i výrobky literatury a umění, t. j. věci zprostředkující slovem, hudbou, kresbou, obrazem atd. určitou myšlenku, rozmnožené jakýmikoli prostředky mechanickými nebo chemickými. (Rozh. ze dne 28. března 1935, Zm I 1314/34.)

P a d ě l á n í p e n ě z.

Pojem padělání (napodobení) peněz (§ 1 zák. č. 269/19 Sb. z. a nař.).

Byl-li vyroben padělek, byť i k oklamání obecnstva sotva způsobilý, byl zločin padělání peněz dokonán.

Nepodařilo-li se zhotovení formy, v níž měl býti odlitek mince vyroben, a nepokročila-li tedy činnost pachatelova tak daleko, že by bylo možno mluvit již o padělku, t. j. o předmětu, který měl činností pachatelovou nabýti vzhledu a buditi dojem pravého platidla, může jíti jen o nedokonané padělání peněz. (Rozh. ze dne 26. března 1935, Zm II 90/34.)

Ide o padelanie peňazi vo vysokej úhrnnej cene, bolo-li ich pádelané za 23.000 Kč.

Po živnostensky padelá peniaze páchateľ, je-li z jeho činu zřejmý úmysel, aby si častejším jeho opakovaním zjednal prameň príjmov, z ktorého by sa mohol aspoň čiastočne vydržiavať alebo svoj majetok zväčšovať (§ 1, odst. 2 zák. čís. 269/19). (Rozh. ze dne 16. února 1935, Zm IV 645/34.)

Podvod.

Dekret dvorské kanceláře ze dne 14. února 1840, čís. 1320, č. 410 sb. zák. soud. nebyl zrušen.

Křivá svědecká výpověď za vyšetřování po přestupky důchodkové, byla-li stvržena přísahou a vydána před úřadem, jenž byl obsazen podle předpisu § 656 tr. z. o přestupech důchodkových, spadá pod § 199 a) tr. zák. (Rozh. ze dne 25. února 1935, Zm I 404/34.)

Pokus.

O dobrovolném ustoupení od ukončeného pokusu, kde pachatel (použiv v excindačním sporu fingovaných dokladů) učinil se své strany již vše, co mělo k podvodu vésti a co si předsevzal k dosažení zamýšleného cíle, lze mluvit jen, když pachatel dobrovolně odvrátí výsledek. Toho však pachatel nečinil, neboť excindační žaloba nebyla vzata zpět, nýbrž byla po provedení důkazů zamítnuta. (Rozh. ze dne 12. února 1935, Zm II 403/34.)

Potraviny.

Pojem zfalšování předpokládá, že bylo něco přimíseno nebo něco ze součástek potraviny odňato, čímž se povaha potraviny změnila (na př. rozředění mléka přiléváním vody).

Zkaženy jsou potraviny, staly-li se nepoživatelnými buď způsobem výroby nebo jakostí hmot při výrobě použitých. Sem spadá znečištění potraviny tím, že zůstaly při výrobě v obalu salámu zbytky zvířecí žaludeční potraviny. (Rozh. ze dne 18. února 1935, Zm I 399/34.)

Promlčení.

Promlčení podle § 40 zák. o tisku není omezeno na úkony vyhledávací a vyšetřovací, které předcházejí dání obviněného v obžalovanost nebo které předcházejí hlavnímu přelíčení.

Promlčení může býti dokonáno i nečinností, zaviněnou jen soudem.

Proti odročení přelíčení na dobu delší 6 měsíců mohl by se žalobce chrániti stížností podle § 15 tr. ř. a odročil-li by soud hlavní přelíčení na tak dlouhou dobu pro přetíženost soudu jinými nutnými úkony, nastalo by promlčení právě z důvodu, že nebylo lze v řízení pokračovati. (Rozh. ze dne 13. března 1935, Zm II 430/34.)

Příslušnost.

Usnesení, vydané při hlavním přelíčení před sborovým soudem, kterým se soud prohlásil nepřislušným, trestní řízení zastavil a věc postoupil politické správě k příslušnému řízení, jest i výrokem, že skutek,

tvůrčí základ obžaloby, není trestným činem náležejícím před soud, a svou podstatou výrokem zprošťujícím; je proti němu přípustná zmatečná stížnost. (Rozh. ze dne 20. února 1935, Zm I 700/33.)

Tisková novela.

Pro obor ustanovení §§ 10, 18, odst. 3. zák. čís. 126/33 Sb. z. a n., se nevyžaduje, aby se rozšiřování stalo způsobem v § 6 zák. o tisku uvedeným, nýbrž stačí jakékoliv jednání, jímž se obsah zakázaného cizozemského tiskopisu dostává k vědomosti druhé osoby (na př. i pouhé jeho půjčení druhé osobě, aby si jej přečetla).

Skutková podstata přečinu podle § 18, odst. 3. zák. čís. 126/33, je ztělesněna i v pouhém překročení zákazu „rozšiřování“, aniž je třeba, aby pachatel překročil zároveň i zákaz dovozu a dopravy. (Rozh. ze dne 15. ledna 1935, Zm I 1105/34.)

Informaci ve smyslu § 1, odst. 3., věty 4. zák. čís. 124/24 Sb. z. a n., je každé poskytnutí látky a pomůcek k sepsání zprávy a může být dána různými způsoby: ústně, písemně, obrazně, ukazováním fotografií, poskytnutím spisů k nahlédnutí atd.

V subjektivním směru je potřebí úmyslu, aby informace bylo k sepsání zprávy použito, nebo aspoň vědomí, že se tak stane.

Informátor ručí trestně za zprávu jen, pokud je zpráva kryje s informací v podstatě, t. j. v hlavních rysech, nikoli však za různé pisatelovy poznámky a úsudky.

Tím, že advokát, vyhovívá beze všeho příkazu klientovu, dal trestní a disciplinární oznámení, obviňující soukromého obžalobce z činů trestných a disciplinárních, dosud neprokázaných a předmětem veřejného líčení neučiněných, třetí osobě k dispozici ke zpracování novinářských článků, ocitl se v konfliktu s trestním zákonem jako informátor a nemůže se dovolávat beztrestnosti s hlediska § 9 adv. ř. (Rozh. ze dne 18. března 1935, Zm I 1/32.)

Tiskový zákon.

Fotografie je tiskopisem.

Podle § 4 tisk. zák. jsou tiskopisem nejen věci tištěné lisem tiskařským, nýbrž i výrobky literatury a umění, t. j. věci, zprostředkující slovem, hudbou, kresbou, obrazem atd. určitou myšlenku, rozmnožené jakýmkoli prostředky mechanickými nebo chemickými. (Rozh. ze dne 28. března 1935, Zm I 1314/34.)

Dokonaným rozšiřováním ve smyslu § 6 tisk. zák. a čl. III, čís. 3 zák. čís. 142/68 ř. z., je též odbyt tiskopisů, tudíž i jejich chování na prodej, bez ohledu na to, zda již došlo k prodeji určitých výtisků čili nic, a jejich vykládání na veřejných místech. (Rozh. ze dne 9. dubna 1935, Zm II 21/35.)

Úpadek.

Tím, že někdo vezme na sebe úkol člena dozorčí rady, ač ví, že ho nebude moci zastávat, ani svými znalostmi na to nestačí, je naplněn zákonitý pojem nedbalosti podle § 486, čís. 1 tr. zák., dojde-li důsledkem toho k následkům v tomto zákonném ustanovení předpokládaným.

Za stejnou nedbalost jest pokládati, když takový činovník, uvědomiv si napotom, že není s to, aby zastával úkol zákonem mu uložený, ve svém úřadě setrvá a nevyvodí ze svého poznatku důsledky. (Rozh. ze dne 29. března 1935, Zm II 442/33.)

Úplatkářství.

§ 4 zák. čís. 178/24 Sb. z. a n. prohlašuje výslovně za trestné činy, uvedené v § 2 a v § 3 (jež předpokládají poskytnutí prospěchu časově

předcházející za budoucí výhody), i tehdy, byl-li prospěch poskytnut dodatečně, ale proto, že bylo oprávnění povoleno, smlouva uzavřena atd. (Rozh. ze dne 13. února 1935, Zm I 728/33.)

V y h n á n í p l o d u .

Ustanovení § 146 tr. zák. o zostření trestu, uvedeného v § 145 tr. zák., jest použito i při pokusu o vyhnání plodu vlastního.

Důvodem zvýšené trestnosti vinníka podle § 146 tr. zák. jest otecký poměr vinníkův k dítěti.

Zločin nedokonaného svádění ke spoluvině na zločinu vyhnání plodu vlastního podle §§ 5, 9, 144 tr. zák., spáchaný otcem dítěte, je trestati podle první trestní sazby § 145 tr. zák. a podle § 146 tr. zák. (Rozh. ze dne 4. března 1935, Zm II 502/34.)

Z a v r a ž d ě n í d ě t ě t e .

Čin je spáchán „při porodu“ ve smyslu § 139 tr. zák. nejen, byl-li vykonán za porodu samého, nýbrž i byl-li vykonán po porodu, avšak v době, kdy trval ještě mimořádný duševní stav u rodičky porodem vyvolaný. Tento stav záleží i v zeslabení vůle rodičky, zejména v její schopnosti, tlumiti pudy v její duši se zrodívší. (Rozh. ze dne 30. března 1935, Zm II 299/34.)

Z m a t e č n í s t í ž n o s t .

Usnesení, vydané při hlavním přelíčení před sborovým soudem, kterým se soud prohlásil nepřislušným, trestní řízení zastavil a věc postoupil politické správě k příslušnému řízení, jest i výrokem, že skutek, tvořící základ obžaloby, není trestným činem náležejícím před soud a svou podstatou je výrokem zprošťujícím; je proti němu přípustná zmateční stížnost. (Rozh. ze dne 20. února 1935, Zm I 700/33.)

Z p r o n e v ě r a .

Zajištění škody ze zpronevěry v dluhopise syna pachatelova a rukojemstvím čtyř čimovníků poškozeného spolku nestačí pro beztrestnost pachatelovu, neboť náhrada škody nebyla dána z jeho vlastních prostředků. (Rozh. ze dne 12. února 1935, Zm I 113/34.)

V tom, že komisionář předal vzorky jemu svěřené svému podzástupci, nelze spatřovati osobování si a výkon quasivlastnických práv k věcem těm po rozumu § 183 tr. zák., leč že by se tak stalo za účelem nekalým. (Rozh. ze dne 15. února 1935, Zm II 492/34.)

Beztrestnost pachatele při zpronevěře věci nezastupitelné (species), měl-li v době svémoci jakož i po celou dobu závadného zásahu plnou jistotu, že svěřený statek bude moci včas in specie vrátiti — měl-li k okamžité, volné dispozici částku, postačující k uvolnění cizích losů do zástavy daných — a měl-li také již v době činu vážný úmysl tak učiniti. (Rozh. ze dne 11. března 1935, Zm I 1198/34.)

Zpronevěra věci, prodaných s výhradou práva vlastnického.

Výhrada práva vlastnického je přípustná i při prodeji věci k dalšímu zcizení nebo ku zpracování a zcizení ve zpracované formě.

Jest zkoumati, zda směl kupující v takových případech zciziti věc až po zaplacení kupní ceny či již před tím.

Na místo dále prodaného zboží nastoupí v posléze uvedených případech peníze za zboží skutečně utržené, pokud nepřevyšují cenu kupní, aniž třeba výslovného ujednání v tomto smyslu. (Rozh. ze dne 12. dubna 1935, Zm I 269/35.)

I pohledávky mohou býti předmětem zpronevěry.

Byly-li soukromé spekuláční obchody pachatele, ředitele banky, provedeny tím způsobem, že dal cenné papíry opatřiti u jiných bank a dal u nich kupní cenou jako dluhem zatížití banku jím spravovanou, přivlastnil si pachatel svou dispozicí, byť i ne peníze, tedy jinou hodnotu (pohledávku), a to součástíku jmění společnosti pachatelem jako jejím ředitelem spravovaného a jemu tudíž svěřeného. (Rozh. ze dne 19. března 1935, Zm I 1343/34.)

Z judikatury nejvyššího správního soudu.

(Únor 1935 dodatky, březen, duben 1935.)

Cesty.

Prostory před nádražími a stanicemi podle zák. č. 38/1886 z. z. čes. (zřizování a udržování příjezdu ke drahám železným), rozumějí se ony prostory, které k tomu účelu byly určeny stavebními úřady železničními.

Obecní silnice ve smyslu § 1 téhož zák. rozumí se pozemková plocha technicky k účelům komunikačním vybudovaná, na níž nepřekážejí dopravě ani okolnosti rázu technického ani právního. (Nál. z 12. dubna 1935, č. 14.624.)

Daně.

Lhůtu, na kterou se vztahuje věcné ručení převedené nemovitosti za nedoplatky reálních daní podle § 265, odst. 4 zák. o př. d., jest počítati ode dne převodu nemovitosti. (Nál. z 21. února 1935, č. 18.183/32.)

Poplatník daně důchodové a všeobecné daně výdělkové jest oprávněn v řízení odvolacím co do položky, jež nebyla předmětem jeho odvolání a jež má býti II. stolicí dodatečně zařaděna do daňového základu, upustiti od bilance, která byla základem zjištění poplatného příjmu ze samostatných podniků v přiznání, a nahraditi ji novou opravenou bilancí — rádně schválenou, pokud jde o společenskou firmu, příslušným jejím orgánem.

Podmínkou odčitelnosti mimořádných odpisů 20 % nákladu na stroje a zařízení prokazatelně vynaloženého podle § 10, odst. 2. zák. o př. d. jest, že odpis tento byl proveden v obchodních knihách poplatného podniku na příslušném majetkovém kontě a že je také obsažen v účetní závěrce podniku, která má býti podkladem pro stanovení základu daně. (Nál. z 27. února 1935, č. 12.461.)

Společník veřejné obchodní společnosti nemůže býti k této společnosti ve služebním poměru a proto nelze částku, vyplacenou jako „služné“, odčítati od daňového základu všeobecné daně výdělkové.

Úroky, placené společníku veřejné obchodní společnosti z kapitálu, ponechaného společnosti ve formě zápůjčky, nelze odčítati od daňového základu všeobecné daně výdělkové veřejné obchodní společnosti. (Nál. z 27. února 1935, č. 12.608.)

Jestliže ve smlouvě byly pronajaty hostinské místnosti a za zvláštní úplatu propachtována i zahrada, sloužící provozování této živnosti, podléhá daní činžovní celková úplata, od níž lze podle § 150, odst. 5. zák. č. 76/1927 sb., odečísti jen 30 násobek ryziho katastrálního výměřku zahrady. (Nál. z 2. března 1935, č. 12.682.)

Šestiletá promlčecí lhůta podle § 45, odst. 5. zák. č. 321/21 sb., počíná od uplynutí správního roku, v němž byl poplatník doručen platební rozkaz na daň z obratu. (Nál. z 2. března 1935, č. 12.782.)

Podle § 10 zák. č. 48/1925 sb. o ochraně nájemníků nelze z vyměrovacího základu daně činžovní vylučovati obecně přípustné zvýšení, nastalé již před 1. červencem 1925. (Nál. ze 6. března 1935, č. 13.028.)

Pro vymáhání dávky z jízdného za osobní dopravu podle § 25 zák. č. 116/1927 sb. před 1. květnem 1933 neplatí předpisy zák. o příjmových daních, pokud jde o daň, splatnou na Slovensku. (Nál. z 9. března 1935, č. 12.824.)

Berní správa není oprávněna rozhodnout o žádosti podle § 256, odst. 5. zák. o př. d., za zrušení rozhodnutí ve věci zajištění přímých daní, vydaného zemským finančním ředitelstvím. (Nál. z 12. března 1935, č. 23.049/34.)

Skutečnost, že byl základ daně z obratu zjištěn odhadem, nezabývá poplatníka trestní zodpovědností za jednání — opomenutí — ve správním řízení. (Nál. z 19. března 1935, č. 13.384.)

Výkony, prováděnými v tuzemsku prokázané pro cizinu (§ 4, č. 18 zák. o daní z obratu č. 268/1923 sb., ve znění zák. č. 246/1926 sb.) nejsou jen výkony „zušlechťovací“. (Nál. z 20. března 1935, č. 13.506.)

Ustanovení § 54 zák. o př. daních č. 76/1927 sb. neposkytuje právního nároku na částečné, resp. úplné osvobození od všeobecné daně výdělkové. (Nál. z 27. března 1935, č. 12.613/32.)

Budovy, sloužící ku plnění minerální vody, v nezměněném jejím stavu, jakož i budovy, sloužící k uskladňování této vody v lahvích, nejsou z daně domovní vyňaty podle § 126, č. 8 zák. o př. d. (Nál. z 30. března 1935, č. 14.053.)

Ustanovení § 150, odst. 6. zák. č. 76/1927 sb., předpokládá, že objekt byl pronajat s nábytkem, zařízením a posluhou. (Nál. z 30. března 1935, č. 14.056.)

Cestovné, vyplacené podnikem veřejně účtujícím členům správy (správní rady), je odčitatelnou položkou při zvláštní dani výdělkové, bylo-li podnikem prokázáno, že cestovné je náhradou hotových výloh, jež měli příjemci výhradně v zájmu provozu podniku.

Poukaz na diskretní povahu částek, jež podnik vyplatil jako „novoroční“, nezprošťuje podnik povinnosti specifikace položky „novoroční“, jejíž odedčení se podnik domáhá při zvláštní dani výdělkové. (Nál. ze 3. dubna 1935, č. 14.151.)

Odvola-li se toliko poplatník z vyměření daně důchodkové a všeob. daně výdělkové, vyměřované daňovou komisí, je reformatio in peius, vyloučená odvolací komisí, nezákonností, k níž nejvyšší správní soud hledí jen k námitce stížnosti. (Nál. z 5. dubna 1935, č. 23.131/34.)

Proti rozhodnutí předsedy daňové komise, kterým podle § 256, odst. 6, zák. o př. d. odvolal v neprospěch poplatníka původní usnesení daňové komise, přísluší poplatníku právo odvolání k odvolací komisí (§ 330, odst. 2. cit. zák.). (Nál. z 8. dubna 1935, č. 5182/33.)

Právo pozbaviti platnosti pravoplatné rozhodnutí úřadu o dočasném osvobození od daně domovní, povolené za platnosti zák. čl. VI:1909 pro stavbu, započatou před 31. prosincem 1926, nelze zakládati na ustanovení § 100 zák. čl. XI:1909 a § 85 zák. čl. XI:1909 ve znění § 37 zák. čl. LIII:1912. (Nál. z 9. dubna 1935, č. 16.988/32.)

D á v k a z m a j e t k u .

Ustanovení § 55, odst. 3. zák. o dáv. z maj., č. 309/20 sb. neobsahuje změnu platebního plánu, stanoveného v odst. 2. uved. § 55.

Příklad, uvedený v prov. nař. č. 463/20 sb. k § 55, odst. 3. zák. o dáv. z maj. není ve shodě se zákonem. (Nál. ze 7. února 1935, č. 12.771/32.)

Dodatečně předepsaná dávka z majetku a z přírůstku na majetku nepostihuje toliko majetek nově do základu započtený, nýbrž celou nově stanovenou základnu vyměřovací.

Skutečnost, že poplatník dávky v době, kdy prodal jednu z nemovitostí dávkou stížených, má ještě jinou nemovitost, nepřekáží, aby proti

kupecům oné první nemovitosti bylo uplatněno věcné ručení za část dávky, připadající poměrně na nemovitost jimi koupenou. (Nál. z 5. dubna 1935, č. 13.869.)

Horní právo.

Rozhodnouti autoritativně spor, zda určitá provozovna tvoří součást horního závodu ve smyslu § 131 o. h. z. či má-li povahu samostatného závodu živnostenského, přísluší báňskému hejtmánství v dohodě s úřadem zemským (§ 132 o. h. z. a stejně i § 4, bod 6 zák. č. 57/28 sb.). (Nál. z 18. února 1935, č. 520/33.)

Byla-li nemovitost v dobrovolné dražbě vydražena jedním ze spoluvlastníků, je základem vyměření chudinského procenta nikoli celé nejvyšší podání, nýbrž jen ta jeho část, která připadá na podíly ostatních spoluvlastníků. (Nál. z 22. února 1935, č. 11.220.)

Jazykové právo.

V předložení cizozemského šeku k obliterování jest spatřovati podání.

Obliterování šeku jest vzhledem k jeho způsobu vyřízením tohoto podání. (Nál. z 30. března 1935, č. 13.975.)

Obecní věci.

Produkce filmu, prohlášeného censurou za kulturně-výchovný, jest osvobozena od dávky ze zábav jenom tehdy, jestliže podnikatel ještě před zahájením produkce vykáže se vyměřujícímu úřadu příslušným prohlášením censury. (Nál. z 22. února 1935, č. 10.909.)

Ve Slezsku není kromě předpisu § 34, odst. 2. slez. ob. zřiz. ustanovení, které by zakládalo veřejnoprávní nárok na náhradu škody proti obci ze zanedbání povinné péče při výkonu její místně-policejní pravomoci. (Nál. z 22. února 1935, č. 12.113.)

Strana vzhledem k ustanovení § 9 dávk. prav. nemá nároku na to, aby vyměřující úřad vzal za základ zcizovací hodnotu místo zcizovací ceny, ani tehdy, jde-li o cenu zvláštní obliby. (Nál. z 8. března 1935, č. 11.363.)

Za odvádění odpadních vod do přirozeného vodního toku může obec vybírat poplatky kanalisační podle § 28 ob. fin. nov. č. 329/1921 sb. jenom tehdy, je-li onen vodní tok součástí kanalisačního zařízení obecního, které obec na základě svého vodoprávního oprávnění dává svému obyvatelstvu k používání. (Nál. z 8. března 1935, č. 12.915.)

Straně, na jejíž jméno zněla volební skupina, která zvoleného člena obecního zastupitelstva kandidovala, nepřislušel před účinností zákona č. 122/33 Sb. z. a n. nárok domáhati se prohlášení, že členství zvoleného v obecním zastupitelstvu zaniklo z důvodu, že člen, o něhož jde, ze strany vystoupil nebo byl z ní vyloučen. (Nál. z 5. dubna 1935, č. 11.331.)

Peněžní automaty nepodléhají dávce ze zábav. (Nál. z 5. dubna 1935, č. 13.166.)

Skutečnost, že úřad uznal určitý postup za vadu řízení volebního, zamítl však námitky jen z důvodu, že v námitkách nebyla uplatněna možnost vlivu na výsledek volby, nevádí nejvyššímu správnímu soudu, aby zkoumal, zda postup ten skutečně vadu řízení zakládá. (Nál. z 5. dubna 1935, č. 14.063.)

Pojištění nemocenské.

Dokud trvá zaměstnání povinně pojištěné, jest za účinnosti zákona o sociálním pojištění č. 221/1924 sb. ve znění zák. č. 184/1928 sb. při-

pustný přestup z pojišťoven §§ 24—26 cit. zák. k pojišťovným náhradním [§§ 28, 29 a 30 a)] a naopak. (Nál. z 5. března 1935, č. 11.361.)

Byli-li zaměstnanec, podléhající pojištění, přihlášen u některé nemocenské pojišťovny, nemůže jiná — třeba příslušná pojišťovna — předpisovati zaměstnavateli pojistné za onoho zaměstnance, dokud ve zvláštním řízení podle § 160 a) zák. č. 221/24 sb. ve znění zákona č. 184/28 sb. nebyla její příslušnost pravoplatně určena. (Nál. z 19. března 1935, č. 12.933.)

Skutečnost, že dřívější zaměstnavatel opominul zaměstnance z pojištění odhlásiti, neosvobozuje nového zaměstnavatele od případných následků § 20, odst. 2. zákona č. 221/1924 sb., zanedbal-li přihlašovací povinnost. (Nál. z 27. března 1935, č. 13.979.)

Vedoucí úředník (ředitel) okresní nemocenské pojišťovny není podle §§ 69—70 zák. č. 221/1924 sb. ve znění vlád. nař. č. 112/1934 sb. oprávněn pojišťovnu zastupovati, zejména podpisovati plnou moc pro advokáta. (Usnesení z 5. dubna 1935, č. 1255/35/2.)

Ustanovení § 174, odst. 1. zák. o sociálním pojištění č. 221/1924 sb., že je z dlužných příspěvků platiti 5% úroky z prodlení, vztahuje se i na nemocenské příspěvky, placené za zaměstnance, na něž se vztahuje § 1 zák. č. 117/1926 sb. (Nál. z 9. dubna 1935, č. 14.401.)

Pojištění pensijní.

Bylo-li zaměstnanec, vystoupivšímu ze služeb obce, dáno odbytné, nebyl tím dán na odpočinek ve smyslu § 114, odst. 1. věty 2. pensijního zák. č. 26/1929 sb. (Nál. ze 16. března 1935, č. 13.424.)

Osoby, zaměstnané při prodeji v obchodě za jednotné ceny, jsou obchodními pomocníky podle § 73, lit. a) ž. ř. a podléhají proto pensijnímu pojištění podle § 1, odst. 1., č. 4, věty druhé zák. č. 26/1929 sb. (Nál. ze 13. dubna 1935, č. 14.395.)

Poplatky.

Ustanovení § 3, písm. k) vlád. nařízení č. 403/20 sb., že „při darech movitých věcí jest poplatnost nezávislá na sepsání listiny (listinném vysvědčení)“, je kryto zákonem. (Nál. z 26. února 1935, č. 12.390.)

Ustanovení § 2, lit. g) vl. nař. č. 403/1920 sb. o vrácení poplatku zapraveného ze zděděné nemovitosti z důvodu dalšího jejího převodu není ani za účinnosti zák. č. 337/1921 sb. o dani z obohacení závaznou právní normou. (Nál. z 2. března 1935, č. 12.533.)

Převod majetku bývalého svěřenství podle § 3 zák. č. 179/24 sb. (o zrušení svěřenství) následkem úmrtí dosavadního držitele na jeho substituta, je zpoplatněn jako nápad majetku svěřenského podle § 1, odst. 1., č. 4 cis. nař. č. 278/1915 ř. z. (Nál. ze 4. března 1935, č. 11.879/32.)

V otázce útratu soudního odhadu podle § 43 zák. čl. XI:1918 jde instanční pořad až ke generálnímu finančnímu ředitelství. (Nál. z 5. března 1935, č. 12.684.)

Je-li v žalobě označena osoba, žalující nebo žalovaná občanským jménem kupce jednotlivce a vedle toho i jeho firmou, není předpis 10% přírůžky k poplatku z rozsudku podle 2. poznámky k saz. pol. 6 sazby soudních poplatků č. sb. 151/31 odůvodněn. (Nál. ze 14. března 1935, č. 2919/33.)

Žádá-li § 21, odst. 3. min. nař. č. 397/1915 ř. z. jako průkaz pozůstalostního dluhu ověřený výpis z řádně vedených obchodních a živnostenských knih, rozumí tím výpis, z něhož je nepochybně zřejma výše dluhu zůstavitele v době jeho smrti. Průkaz takový nečiní výpis z knih, z něhož je patrné toliko, že zůstaviteli bylo do jeho smrti dodáno určité zboží v určité ceně. (Nál. z 15. března 1935, č. 13.018.)

Ustanovení § 2, lit. e), odst. 1. vl. nař. č. 403/1920 sb. je kryto ustanoveními § 2, lit. e) a § 10 zák. č. 31/1920 sb. (Nál. ze 6. dubna 1935, č. 14.334.)

Pro poplatkovou úlevu podle § 56, odst. 1., č. 2 zák. č. 43/1928 sb. o stavebním ruchu není rozhodné, kdy byla zápůjčka časově kontrahována. (Nál. z 8. dubna 1935, č. 22.469/33.)

Pracovní právo.

Nárok na osvědčení podle § 2, odst. 2. zák. č. 39/1928 sb. o ochraně domácího trhu práce mají i osoby, jež, zdržující se nepřetržitě na území Československé republiky, byly před 1. květnem 1923 československými státními občany, avšak tohoto občanství po zmíněném dni pozbyly. (Nál. z 1. března 1935, č. 22.873/34.)

Stavební právo.

Úřad rozhoduje o odvolání v konkrétní věci stavební podle českého stavebního řádu č. 5/1889 č. z. z., není oprávněn povolovati odchylky od dispozic, obsažených v platném plánu polohy.

Vysvětlivky plánu polohy podle čes. stavebního řádu č. 5/1889 č. z. z., jež svým obsahem jsou způsobilé býti částí plánu polohy a byly projednány v řízení předepsaném pro zdělení tohoto plánu a schváleny příslušným nadřízeným úřadem, tvoří s ostatními dispozicemi plánu polohy nedílný celek. (Nál. z 1. března 1935, č. 12.622.)

Pouhá okolnost, že město nepozměnilo ve smyslu § 19 vl. nař. č. 335/1922 sb. svůj stavební statut ve lhůtě tam uvedené, nemá za následek neplatnost tohoto statutu. (Nál. z 8. března 1935, č. 13.090.)

Potvrzením přehledného a zastavovacího plánu pozbývá podle § 15 zák. č. 88/1920 sb. účinnosti stavební čára, která byla dříve pravoplatně stanovena, je však s přehledným plánem v rozporu. (Nál. z 29. března 1935, č. 13.848.)

Školství.

Řídící učitel (správce školy) není legitimován ke stížnosti na nejvyšší správní soud do výroku nadřízeného školního úřadu, jímž tento neschválil rozvrh hodin jím sestavený z toho důvodu, že řídící učitel nevyčerpал v tomto rozvrhu svou normální povinnost vyučovací, stanovenou v § 2 nař. č. 52/1923 sb. (Nál. z 15. března 1935, č. 12.008.)

Jednoroční učební kursy, zřízené při školách občanských podle § 10 zák. č. 53/1883 ř. z., jsou organickou součástí občanské školy a sluší je proto pokládati za třídu ve smyslu čl. V. zák. č. 251/22 sb., resp. § 2 vl. nař. č. 52/23 sb. (Nál. z 1. dubna 1935, č. 13.752.)

Váleční poškozenci.

Nárok na zvýšení důchodu invalidního podle § 29, odst. 3. zák. č. 142/1920 sb. lze uplatnit jen ve lhůtě desíti let od přiznání prvotního důchodu i tehdy, zhoršila-li se choroba invalidova v prvotním výměru výslovně neuvedená nebo teprve dodatečně za chorobu válečného původu uznaná. (Nál. z 19. února 1935, č. 11.955.)

Vojenská osoba, které byla udělena jen dočasná dovolená, zůstává i po dobu trvání této dovolené v aktivním poměru vojenském. (Nál. z 5. března 1935, č. 12.809.)

Dobrá víra ve smyslu § 31, odst. 3. zák. č. 133/30 sb. není dána, když důchodce nesplnil ohlašovací povinnost, uloženou mu § 31, odst. 2. zák. č. 142/20 sb. ve znění zák. č. 39/22 sb. a zák. č. 133/30 sb. (Nál. z 5. března 1935, č. 12.810.)

Ustanovení čl. I. k § 31, odst. 8. vlád. nař. č. 87/1932 sb., podle něhož přijetí důchodu v dobré víře možno předpokládati, jestliže se důchodce nedomohl výplaty důchodu úmyslným zatajením, nebo úmyslným předstíráním skutečnosti rozhodných pro nárok na důchod, neodporuje zákonu č. 133/1930 sb. (novele k zák. o požitcích válečných poškozenců č. 142/20 sb.). (Nál. ze 3. dubna 1935, č. 12.928.)

Ustanovení správního řádu (vlád. nař. č. 8/1928 sb.) neplatí ve věcech důchodu válečných poškozenců. (Nál. ze 3. dubna 1935, č. 12.929.)

Vodní právo.

Prohlásí-li uchazeč o konsens při vodoprávním řízení, že si vyhrazuje zaujmouti stanovisko k právním námitkám interesanta vzneseným proti projektu, nelze pozdější jeho obranu proti námitkám tím, uplatněnou teprve v rekursu proti rozhodnutí stolice první, odmítati pro preklusi podle § 84 vod. zák. (Nál. ze 13. února 1935, č. 11.768.)

Existenci starého vodního práva podle § 102 čes. vod. zák. lze prokázati všelikými průvodními prostředky k tomu způsobilými.

Při důkazu existence starého stavu podle § 102 čes. vod. zák. nevyžaduje se zvláštní technické kvality zařízení (dila), jež k výkonu vodního práva slouží. (Nál. z 20. března 1935, č. 13.429.)

Požadavek, aby úřad, odkazuje v konsensním řízení vodoprávním námitku rázu soukromoprávního na pořad práva, udělil požadovaný konsens s podmínkou, že námitka ta bude pravoplatně soudem zamítnuta, nemá opory v zákoně (§ 88 čes. vod. zák.). (Nál. z 20. března 1935, č. 13.548.)

Vojenské věci.

Nárok manželských potomků čsl. vojenského gažisty na úmrtné ve smyslu § 91, odst. 3. zák. č. 76/1922 sb. nevyžaduje průkazu jejich čsl. státního občanství. (Nál. z 12. dubna 1935, č. 14.453.)

Vyvlastnění.

„Přiměřenou náhradou“ za pozemek vyvlastněný podle § 6 zák. č. 45/30 sb. nerozumí se cena, které by byl vyvlastněný mohl docílití při prodeji pozemku toho z volné ruky. (Nál. z 12. dubna 1935, č. 15.504/33.)

Zaměstnanci veřejní.

Trvalým ustanovením na Podkarpatské Rusi ve smyslu odst. II-B-2 usnesení min. rady z 22. prosince 1920 o úpravě osobních poměrů státních zaměstnanců na Podkarpatské Rusi jest rozuměti i přidělení (§ 44 org. zák. č. 217/1896 ř. z.) auskultantů nebo soudců II. skupiny k jinému soudu v obvodu téhož vrchního soudu, pro který byli jmenováni. (Nál. ze 6. dubna 1935, č. 19.303/32.)

Státní zaměstnanec (soudce) nemá podle bodu II-D-1 usnesení min. rady ze dne 27. července 1920 (Zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku) nároku na náhradu stěhovacích výloh, vzešlých přestěhováním jeho matky, žijící s ním ve společné domácnosti. (Nál. ze 6. dubna 1935, č. 4313/33.)

Železniční právo.

Pro stavby železniční neplatí předpisy stavebních řádů, nýbrž výlučně předpisy železničně-stavební, tedy v zemích českých předpisy nařízení č. 19/1879 ř. z. (Nál. z 27. února 1935, č. 12.531.)

Z ustanovení § 10, lit. c) žel. zák. koncesního (min. nař. č. 238/1854 ř. z.) vzniká pro železniční podnik povinnost zřídití za cestu železnici

porušenou náhradní cestu rovnocennou, nikoliv však cestu prostou zá-
vad, jež v dosavadní cestě se vyskytovaly. (Nál. ze 6. března 1935,
č. 12.778.)

Živnostenské právo.

V řízení trestním podle živnostenského zákona pro Slovensko nemá
živnostenské společenstvo postavení strany. (Usnesení z 9. dubna 1935,
č. 18.358/33.)

Společenstvo není v odvolání proti udělení koncese hostinské legi-
timováno k námitce, že koncese byla udělena bez vyjádření obce ve
smyslu § 18, odst. 4. živn. řádu. (Nál. z 9. dubna 1935, č. 13.545.)

Řízení správní a řízení před nejv. správním soudem.

Zúčastněná strana nemůže v řízení před nejv. správ. soudem na-
mitati, že žalovaný úřad neprávem rozhodl meritorně na základě od-
volání podaného pozdě. Námitku takovou mohla by uplatniti jenom
stížností proti rozhodnutí, třebaš toto rozhodnutí o meritu vyznělo v její
prospěch. (Nál. z 8. března 1935, č. 6134/33.)

Výrok okresního úřadu, odmítající pro nepřípustnost odvolání, po-
dané proti jeho rozhodnutí, jímž vyřídil spor o peněžité plnění nepře-
sahující 200 Kč, nepodléhá za účinnosti zákona o organizaci politické
správy č. 125/1927 sb. dalšímu opravnému prostředku. (Nál. ze 16. břez-
na 1935, č. 13.425.)

Zúčastněná obec není oprávněna při ústním veřejném líčení ve
věci dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti dáti se zastupovati úřed-
níkem zemského výběrčího úřadu v Brně. (Usnesení z 18. března 1935,
č. 11.957.)

Stížnost, vrácenou k doplnění udáním funkce osoby podepsavší
plnou moc, nelze po uplynutí lhůty v § 14 zák. o s. s. stanovené do-
plňovati na plné moci novým podpisem osoby jiné k zastupování okresní
nemocenské pojišťovny podle zák. č. 221/1924 ve znění zák. č. 184/1928
sb. a vl. nař. č. 112/1934 sb. oprávněné. (Usnesení z 5. dubna 1935,
č. 1255/2/35.)

Není všeobecně platné normy, jež by úřad politický vylučovala
z rozhodování z důvodu podjatosti úřadu samého. Takovou normou
není zejména ani ustanovení § 11, odst. 8. spr. ř. (Nál. z 12. dubna 1935,
č. 15.504/33.)

* * *

Redakční upozornění: Z kruhů čtenářů Časopisu došel redakci ná-
vrh, aby oddíl „Z právní praxe“ byl tištěn pouze po jedné straně, aby si
zájemci mohli jednotlivé právní věty podle potřeby vystřihovati. Z tech-
nických důvodů není vydavatelstvu Časopisu možno, tomuto návrhu vy-
hověti, upozorňuje však zájemce, že na volných listech, potíštěných jen
po jedné straně, vychází právní věty judikatury a také nové předpisy
zákonné v Souboru legislativy a judikatury (administrace Brno, Kopeč-
ná 41).